

Když byla maminka dívčinou

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Když byla maminka dívčinou,
podobala se víle,
na sobě mívala většinou
šaty jak nevěsta, bílé.
 2. V kabelce nosila památník
a kdo ji cestou potkal,
dojatě usedl na patník,
stránku jí veršíkem protkal.
- R: Já spanilé slečně zde srdečně
růžové poupě stínuji,
pod tím je řádka J. V. Sládka,
jak se dva věrně milují.
3. Jednou tak mládenci cizímu
nabídla čistou stránku,
neuměl slova dát do rýmu,
dal jí však napít z džbánu.
 4. Řekl, že pracuje náhodou
na stavbě zdejší trati,
ty časy dávno jsou za vodou,
dneska mu říkám tati.
- R: +
Když byla maminka dívčinou...